

TRAVERSAREA CORTINEI

Correspondența lui Ion D. Sîrbu
cu
Ion Negoitescu, Virgil Nemoianu,
Mariana Șora

Prefață de Virgil Nemoianu

Ediție îngrijită de Virgil Nemoianu și Marius Ghica

Universitatea "Lucian Blaga" SIBIU
BIBLIOTECA CENTRALĂ
Nr. inv. 249.063 2015



Editura de Vest
Timișoara, 1994

NOTĂ LĂMURITOARE

Ediția de față era virtualmente încheiată, cuvintele mele introductive scrise cu mai multe luni în urmă, când o întâmplare norocoasă mi-a dat prilejul să citesc în manuscris cele două volume ale romanului **Adio, Europa!**. Este vorba, sunt sigur, de una din cele mai semnificative producții culturale românești ale anilor 80, precum și de unul dintre puținele romane de idei cu adevărat valoroase care au fost concepute în limba română. Scris între 1982 și 1985, romanul, dacă ar fi apărut în străinătate (în germană sau franceză), ar fi dovedit imediat că rezistența intelectuală românească poate sta cu cinste alături de reflexiile lui Tadeusz Konwicki, György Konrad, Andrei Bitov, Voinovici (cu modul lor satiric-fantastic-distopic) sau chiar Amalrik și Zinoviev, că poate produce opere de comparabil merit cu această generație de dizidenți. E regretabil că **Adio Europa!** nu a apărut la vremea sa, căci imaginea politic-intelectuală a României în lume ar fi fost imediat schimbată în bine. Chiar și așa, rămâne o operă majoră. Dintr-o dată, „corespondența“ culeasă în volumul de față devine altceva: un soi de jurnal de creație al lui I. D. Sîrbu, pe care istoricii literari ai viitorului îl vor consulta cu aviditate.

Ediția de față e preliminară. Nici o scrisoare nu a fost eliminată, deși pare probabil că unele s-au pierdut sau au fost oprite la cenzură. Nu am inclus scurte note, bilete, felicitări și altele ase-

menea. Două sau trei dintre scrisorile trimise de I. D. Sîrbu către mine au supraviețuit incomplet – ca pagini răzlețe (probabil din neglijența cu care le-am îndosariat spre păstrare) și deci n-au fost incluse. De îndată ce volumul de corespondență va fi în librării, voi expedia tot materialul original aflat în posesiunea mea (scrisorile lui I. D. Sîrbu către I. Negoîtescu, Mariana Șora și V. Nemoianu) pentru o arhivă Sîrbu, a cărei constituire este indispensabilă.

Cititorul va observa ocazionale eliminări marcate prin paranteze pătrate. [...] I. D. Sîrbu se înscrie și epistolar în discursul satiricului și al maliției. Eliminările (puține la număr) caută să protejeze sensibilitatea persoanelor în viață. Se va observa că ele sunt puține la număr și că editorii nu s-au sfiit să păstreze trivialitățile colorate, ardelenismele și judecățile viguros-critice (subiective și personale, judecăți de **moment** multe din ele) ale interlocutorilor. Rămâne datoria unei ediții viitoare, științifice (așa cum cea de față nu este) să restituie textele integrale și, eventual, să furnizeze explicații ale aluziilor, citatelor în mai multe limbi străine și intertextualităților ce abundă în corespondență. Ediția prezentă se va mulțumi să fie un document social și de epocă, precum și portretul în linii simple, tari, al unui creator literar român major.

V.N.

